

handlede Forbrydelser og Forseelser. Der gives her, i sidste Stykke, den almindelige Regel, at alle Sager herom høre under Soretterne — i Kjøbenhavn Sog og Handelsretten —, men derfra gøres dog en Undtagelse med Hensyn til Sager angaaende Vold mod Befalingsmænd og Mytteri. Grunden dertil er at søge i rent praktiske Hensyn; man har troet, at Behandlingen af disse Sager, hvori jævnlig flere Personer ville være implicerede og hvor der vil kunne blive Spørgsmaal om langvarige Forhører og Fængslinger, turde ligge mindre godt for Soretterne efter disses Organisation. Det bestemmes dernæst i § 311, at en stor Del af de i Kapitlet omhandlede Forseelser ikke forfølges af det Offentlige, medmindre det begæres af den Forurettede, Skipper eller Neder. Ved at gennemgaa Listen i Paragraffens Begyndelse over de paagældende Paragraffer vil det ses, at den omfatter alle de Tilfælde, hvor Forseelsen i første Række kræfter Privates Rettigheder. Forsaavidt disse Sager imidlertid efter Vedkommendes Begæring forfølges af det Offentlige gælder det samme, som med Hensyn til de Sager, der altid skulle forfølges af det Offentlige, nemlig at de behandles som Justitsager, naar ikke andet foreskrives. Dette gøres dog i et ikke ringe Omfang, idet § 311 paabyder offentlig Politiretsbehandling — med den, efter § 17 i Loven af 1866, tilføjede Modifikation, at en Defensor skal bestikkes,

naar der i Rømningsfager bliver Spørgsmaal om at idømme Forbedringshusarbejde eller Fængsel paa Vand og Brød og Tilstalte ønsker det — i alle Sager, i hvilke Straffen ikke kan overstige Bøder (det er: §§ 285, 286, 287, 1ste Stykke, 288, 289, 2det Stykke, 292, 2det Stykke, 295, 297 og 308), og derhos i Sager efter §§ 291, 1ste Punktum, 298 og 302.

Medens det i § 105 bestemmes, at Restbeløbet af den Gyre, som Skipperen i Medfør af § 102 indeholder for Tjenesteforseelser, skal tilfalde en i Søfartens eller de Søfarendes Interesse indstiftet Indretning, anses det for rettest i § 312 at bringe Reglen i § 30 i den almindelige Straffelov, hvorefter Bøder efter den tilfalde Statskassen, til Anvendelse i de Sager, i hvilke der idømmes Bøder efter nærværende Kapitel, ligesom de almindelige Bestemmelser om Bøders Afsoning i og udenfor kriminelle Sager, efter Straffelovens § 30 og Lov af 16de Februar 1866, formentlig ogsaa bør gælde her. — For at forebygge Misforstaaelse udtales det udtrykkelig i Paragraffens sidste Stykke, at hvor der i Kapitlet foreskrives Straf af Fængsel omfatter dette Ord i Overensstemmelse med hvad der siges i den almindelige Straffelovs § 25, 3 Arter Fængsel, nemlig simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fangekost og Fængsel paa Vand og Brød.